

Täällä on hyvä elää

Nuorella on maamme itsenäisyyden alkuajoista vain vanhempien ihmisten kertomukset, historiantutkimuksen tiedot, tiedotusvälineiden anti. Mitä ajattelee niiden pohjalta riihimäkeläinen nuori itsenäisyydestä, maailmantilanteesta, tulevaisuudesta?

Yrjötapio Kivisaari on 17-vuotias lukion toisluokkalainen Pohjolanrinteeltä.

— Koulussa tulee Suomen lähihistoria esille historiantunneilla, mikä onkin hyödyllistä. Niin me nuoretkin opimme ymmärtämään, miksi Suomi on muovautunut juuri sellaiseksi kuin se nykyään on. Ja kyllähän ihan yleissivistyksenkin kannalta pitäisi tuollaiset asiat tietää.

Suomen historia onkin kiinnostavinta juuri 1800-luvun lopulta itsenäistymisen aikoihin vuoteen 1917 ja siitä nykypäivään. Kaiken saamani tiedon pohjalta tuntuu, että itsenäisyys saavutettiin melko nopeasti sen jälkeen, kun itsenäistymiselle myönteisiä aatevirtauksia oli maassamme alkanut esiintyä, Yrjötapio tuumii.

Hänestä tuntuu, että Suomen oli paljon helpompi itsenäistyä kun tänä päivänä itsenäisyyttä haluvien valtioiden esimerkiksi Afrikassa: millään taholla ei taidettu olla itsenäistymistämme vastaan.

— Suuri kiitos Suomen kehittymisestä puolueettomaksi valtioksi lankeaa varmaankin taitaville suurmiehille, jotka ovat osanneet johtaa maatamme ja hoitaa suhteet ulkomaille rautaisella otteella niin, ettei kenelläkään juuri ole ollut huomauttamista.

Eipä olekaan ihme, että Suomen puolueettomuus tuntuu olevan vankalla pohjalla.

VAIHTOEHTOJA, TULEVAISUUTTA

Yrjötapio Suomesta liikehdittää nykyisin paljon eri asioiden puolesta: vihreys ja rauhanliike saavat jatkuvasti uusia kannattajia.

— Toki esimerkiksi rauhanliike on tärkeällä asialla, mutta tehtävä tuntuu toivottomalta. Rauhanliike saattaa kuitenkin pysäyttää ajattelemaan ja se on myönteinen asia.

Rauha on sellainen asia, jonka merkitys pitäisi jokaikisen itse tajuta, ei siinä minkäänlainen propaganda pitemmän päälle auta. Kun keskustelua rauhasta alkaa esiintyä joka puolella, on se osoitus siitä, että ihmiset ovat heränneet ajattelemaan.

— Vihreys tahtoo olla jonkinlainen protesti puoluepolitiikan kirjavuudelle. Nykyään tuntuukin, että puolueet ovat jatkuvasti toistensa niskassa yrittäen ajaa eteenpäin ainoastaan omaa asiaansa, eikä se tunnu kovin rohkaisevalta maamme yhtenäisyyttä ajatellen. Ja muutenkin politiikka tuntuu olevan melkoista palkallaa junnaamista, mutta ehkä eteenpäin ollaan menossa.

Kilpavarustelu on Yrjötapion mielestä NATO:n ja Varsovan liiton kilstakapula, joka kuitenkin koskettaa kaikkia maailman ihmisiä. Hänestä Suomella ei ole voimavaroja mennä mukaan varustelukilpään millään tavalla — eikä tarvet-

takaan.

— Tärkeää on kuitenkin, että pyrimme ottamaan kantaa maailman tapahtumiin ja koetamme myötävaikuttaa turvallisen tulevaisuuden kehittämiseen.

PASSIIVISUUS PAHIN UHKA

Ihmisten tylsistyminen ympäristöön kohtaan on Yrjötapion mielestä pahinta. Liian usein saa huomata, että meistä on yksinkertaisinta vain unohtaa tosiasiat: antaa kalen kulkea omalla painollaan.

— Suomen kehitys on itsenäisyytemme aikana ollut kaikin tavoin valtava nopeaa: melkein tyhjästä olemme nousseet hyvinvointivaltioiden joukkoon, yhdeksi maailman sivistyneimmistä kansakunnista.

Tottakai vielä on paljonkin parantamisen varaa esimerkiksi työllisyydessä, asuntotilanteessa ja monessa muussa. Minusta yksi kehityksen suurimpia miinuspuolia on illallinen kaupallisuus, jonka takia aidot asiat menettävät alkuperäistä merkitystään, Yrjötapio toteaa.

— Minusta on kansalaisvelvollisuuden täyttämistä suorittaa asepalvelus, eikä suinkaan mitään kiihkoilua. Sen sijaan siviilipalvelusta on tullut liikaa muutlasiä, eikä hyväksy sitä nykyisessä muodossaan. Siihenkin olisi saatava maanpuolustuksellisen osuus, jota mahdollisen sotatilanteen uhattessa osaa toimia.

— Nuoret tuntuvat olevan melko optimistisia tulevaisuuden suhteen yhteiskuntamme epäkohdista huolimatta: esimerkiksi työpaikan saanti tulevaisuudessa huolestuttaa monia. Silti ollaan valmiita opiskelemaan.

Itse odotan tulevia opintoja ja ammattilain valmistumista. Haluan myös nähdä maailmaa. Suomi on kuitenkin hyvä paikka elää ja asua, mutta itsenäisyydestämme on jotenkin tullut liian itsestäänselvä asia. Enemmän olisi kunnioitettava niitä sotaveteraaneja, joiden ansiosta maamme pitkälti on se

SUURVALTASUHTEISTA

Myös Yrjötapio on huomannut suurvaltojen välillä olevan huolestuttavan paljon kitkaa.

— USA ja Neuvostoliitto ovat todella erilaiset valtiot ja epätuoloisuus toisiaan kohtaan juontuu suureksi osaksi siitä: amerikkalaisia vaivaa Neuvostoliiton sulkeutuneisuus ja Neuvostoliitossa ei voida hyväksyä amerikkalaisista itsekakeskisyttä.

USA pyrkii käyttäytymään kuin olisi maailman napa ja levittelee kovinkin auliisti asioitaan maailmalle, kun taas Neuvostoliitto verhoutuu salaperäisyyteensä. Juuri tuo salaperäisyys lienee myös pohja Ruotsin epätuoloisuudelle itänaapuriamme kohtaan — siltä ainakin sukellusvenejupakoita puitaessa on tuntunut.

Yrjötapion mielestä Suomi on pyrkinyt tasoltamaan idän ja lännen välejä kiitettävästi, eikä hän näkisi olenkaan mahdollisena, että maamme osoittaisi aloitekykyä erilaisten talousjärjestelmien tutustuttamisessa toisilnsa.

mikä se tällä hetkellä on, muistuttaa Yrjötapio Kivisaari.

Yrjötapio Kivisaaren mukaan luottamus tulevaisuuteen on nuorten keskuudessa melkoinen.